

מדרש רבה

פרשת קרח – קרח עינו הטעתו

הרב יצחק שילת

במדבר רבה! קרח! פרשה יח

ח רב לְכֶם בְּנֵי לְוִי" הרי אמרתי לכם לא טפשים היו שכך התרה להם וקבלו עליהם לקרב הם חטאו בנפשותם שנאמר "את מקחות החטאים האלה בנפשתם" וקרח שפקח היה מה ראה לשטות הזה אלא עינו הטעתו ראה שלשלת גדולה עומדת הימנו שמואל ששקול כמשה ואהרן שנאמר (תהלים צט, ו): "מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִזְרָאִי שָׁמוּ" עשרים וארבעה משמרות עומדות מבני בניו שכולם מתנבאים ברוה"ק (דה"א כה, ה): "כֹּל אֱלֹהִים בְּנִים לְהִימֵן" אמר אפשר הגדולה הזו עתידה לעמוד ממני ואני אדום ולא ראה יפה לפי שבניו עשו תשובה ועומדין מהן ומשה היה רואה לכך נשתתף לבא לאותה חזקה ששמע מפי משה שכולם אובדין ואחד פליט "וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' הוּא הַקְּדוֹשׁ:"

י "לא חמור אַחַד מֵהֶם נִשְׁאֲתִי" מה שהיה דרכי ליטול לא נטלתי מהם בנוהג שבעולם אדם שהוא עושה בהקדש נוטל שכרו מן ההקדש ואני בשעה שהייתי יורד מן מדין למצרים היה דרכי ליטול מהן חמור שבשביל צרכיהם ירדתי ולא נטלתי וכן שמואל הצדיק אמר (ש"א יב, ג): "הֲנִי עָנֹוּ בִּי נִגְדָה' וְנִגְדָה מִשִּׁיחוּ אֶת שׁוֹר מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי" שור שהייתי מקריב עליהם לקרבן ומבקש רחמים עליהם וכן למשוח עליהם מלך משלי היה שנאמר (שם טז, ב) "עֲגֹלַת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ" וכן הוא אומר (שם ט, יב) "כִּי זָבַח הַיּוֹם לָעֶם בְּבִמָּה" לא נטלתי משלהם וכשהייתי חוזר ועושה דיניהם וצרכיהם והולך וסובב כל עיירות ישראל שנאמר (שם ז, טז) "וְהִלַּךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית אֵל" דרך העולם בעלי דינים הולכין אצל הדיין ואני הייתי הולך וסובב מעיר לעיר וממקום למקום וחמור שלי וכן משה אמר (שמות יח, טז): "כִּי יְהִיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֹתַי" ואני לא עשיתי כן אלא הלכתי

"וְלֹא הִרְעוּתִי אֶת אֶחָד מֵהֶם" שלא חייבתי את הזכאי ולא זכיתי את החייב וכשראה משה שעמדו בגאותן אמר להם "אַתֶּם וְכָל עַדְתְּכֶם וְגו'".